

»Oddajni listek.« Obenem s kuverto pa dobi vsak volilec še dve stvari: uradno glasovnico in bel prazen list papirja. Kdor dela v obratu, ki ima manj kakor 20 delavcev in je od tega obrata do poslovalnice Okrožnega urada samo 5 km ali manj, mora iti sam k poslovalnici Okrožnega urada in tam dvigniti kuverto z glasovnico. Poslovalnice so n. pr. v Mariboru, Ptuj, Celju, Slovenjgradcu, Soštanju, Konjicah, Murski Soboti. Opozorite v takih krajih naše ljudi, da gotovo gredo po kuverte z glasovnicami; s seboj naj vzamejo delavsko knjižnico ali domovnico ali krstni list, da se izkažejo.

Kdor je oddaljen od poslovalnice nad 5 km, dobi glasovnico ali po pošti ali pa mu jo dostavi uradnik poslovalnice v njegov obrat (nad 20 delavcev).

Kaj dene vsak volilec ali volilka v kuverto? Vsak volilec (volilka) naj dene v kuverto dve stvari: 1. uradno glasovnico (ki je obenem legitimacija) in 2. glasovalni listek za listo Jugoslovanske strokovne zveze v Ljubljani. Te glasovalne listke dobite pri naših zaupnikih in krajevnih organizacijah. Ako pa bi ne dobili takih glasovalnih listov, naj vsak volilec na beli list sam napiše besedilo: »Glasujem za listo krščansko-socialnega delavstva, katere nositelj je Franc Terseglav, urednik v Ljubljani, in katero je predložila Jugoslovanska strokovna zveza v Ljubljani.«

Zaprte, pravilno opremljene kuverte naj izročijo volilci in volilke našim zaupnikom. To se mora zgoditi takoj.

V nekem kraju mariborskega okrožja se je zgodilo, da so zahtevali socialistični agitatorji, naj volilci takoj oddajo glasovnice njim in naj jih ne nosijo iz obrata domov. Teko bodo prišli neupravičeno do glasovnic. Nevarnost preči, da bi mnogo naših zavednih volilcev nasledlo takim volilnim sleparijam, ako pravočasno ne opozorimo na to.

Volilci! Pomnite, kako skrbijo za Vas socialistični voditelji pri bolniških blaginjah, kako slaba je uprava poslovalnic Okrožnega urada za zavarovanje delavcev! In vendar so bili tukaj socialisti neomejeni gospodarji. Kdo še naj mimo prenaša te neznozne razmere? Komu je mar lasni blagor in usoda Delavske zbornice ne more in ne sme držati roke križem, marveč mora iti na delo, da pridejo do veljave vsi glasovi naših delavskih vrst, da zmaga lista naše Jugoslovanske strokovne zveze in da prenehne nesilje in strahovlada gotovih socialističnih stranic.

To je naš poziv vsem našim volilcem in volilkam, da v prihodnjih dveh tednih storijo svojo dolžnost in da zmaga naša volja.

Delavci-volilci za Delavsko zbornico, kojih obrati ležijo v občinah: Sv. Peter, Kamnica, Lajtersberg, Krčevina, Studenci, Pobrežje, Razvanje, Radvanje in Tezno! Ako je v Vašem obratu manj kot 20 delavcev, morate dvigniti glasovnice sami osebno, ali pa vam lahko kdo drug dvigne z overjenim pooblastilom pri ekspozituri Okrožnega urada za zavarovanje delavcev v Mariboru, Slomškov trg št. 6 (pri stolnici). Glasovnice dobite ob delavskih med 12. in 13. uro ter med 18. in 20. uro; ob nedeljah pa med 9. in 12. uro dopoldne do vstetega 27. januarja t. l. Kot legitimacija se smatra domovnica, delavska knjižica ali krstni list upravičenca.

Županom in zaupnikom SLS

Od 1. do 31. januarja se uradno popravljajo volilni imeniki. Vpišejo se s sklepom vsi, ki imajo volilno pravo.

Tedaj je vstal Trzan.

»Pojdiva, gospod Filander! Skupno ga poiščeva in pripeljeva domov.«

Ine je sicer nekoliko ugovarjala, češ, gosta se ne sme nadlegovati. Pa le bolj iz vljudnosti. Trzan in Filander sta se koj odpravila.

Gospoda profesorja ni bilo ne v hiši ne na vrtu. Nihče ni vedel zanj. Le to je pravila Barbara, da ga je videla iti po vrtu in proti gozdu.

Tja sta se napotila tudi Trzan in Filander.

Za Trzana je bilo iskanje malenkost. Saj je bil vso mladost v šoli divje džungle, njegovi čuti so bili še vedno ostrji.

Kmalu je našel sled in dejal:

»V četrť uri ga bova imela, se nama torej prav nič ne mudi. In če dovolite, gospod Filander, vas bom potem poprašal o neki zadevi, ki mi je že dolgo v mislih. — Ali vas smem nadlegovati?«

»Prosim, gospod Trzan! Zelo bom vesel, če vam morem koristiti. Saj veste, vaš dolžnik sem —. Če le sledi ne bova izgubila!«

»Ne bojte se! Sled se dobro vidi. Sicer bova pa gospoda profesorja kmalu navohala.«

»Navohala —? Hm —! Kako mislite to, gospod Trzan?«

»Navohala! Čisto enostavno. — Torej če dovolite, gospod Filander, vas bom sedaj nekaj vprašal. Se še spominjate tistih treh kostenjakov, v moji koči, doli na robu džungle? Pokopali ste jih blizu koče, kajne?«

»Čisto natančno se jih spominjam, gospod, zelo natančno!«

»Gotovo ste si jih pred pogrebom dobro pogledali. Učen človek ste, vi in tudi gospod profesor, pa ne dvomim, da so vaju kostenjaki zanimali.

vico, izbrisejo se umrli in oni, ki so volilno pravico izgubili.

Katere spremembe morajo občinski uradi v imenikih izvršiti?

Župan, ozir. občinski urad je po določenih zakona o volilnih imenikih čl. 2 dolžen vpisati uradno — torej brez reklamacije — v stalni volilni imenik vse tiste moške, ki dosedaj niso bili vpisani, so stari vsaj 20 let, so naši državljani ali pa Slovani po jeziku in plemenu ter bivajo 6 mesecev v občini. 6 mesečno bivanje zadostuje sedaj za obojne volitve, državnozbornske in občinske in je zato odslej predpisan samo en volilni imenik! Poleg teh se vpišejo v volilni imenik še vojaki, ki so pred sklepom uradnega popravka volilnega imenika (to je pred 31. januarjem) odslužili vojaški rok, pa tudi tisti, ki se bodo do dne 31. decembra tega leta vrnili iz vojaške službe. Druga naloga župana je, da črta iz stalnega volilnega imenika vse mrtve in take, ki že več ko 6 mesecev ne bivajo več v občini.

Kako izvrši občinska komisija popravilo?

Popravljanja ne sme izvršiti župan ali tajnik sam, temveč v ta namen od odbora izvoljena komisija, ki sestoji iz župana in najmanj 2 odbornikov. Na podlagi sklepa se vpišejo sklenjene spremembe v stalni volilni imenik pod zadnjo uradno potrditev okrožne sodnije, in sicer natančno tako, da se imenik takorekoč nadaljuje. Navedena mora biti sklepna tekoča številka; število volilcev mora biti navedeno s števkami in z besedami; naveden mora biti tudi dan vpisa; podpisan mora biti župan in vsaj 1 odbornik; sicer je vpis nepopolen in se zavrne.

Se ni vse!

Toda vse izvršeno je še nepopolno in nima veljave ter se ne potrdi, ako ni o seji posebnega zapisnika, ki mora imeti tudi v sklepu datum, pečat in podpise župana in dveh odbornikov.

Kaj storiti z zapisnikom in popravljenim imenikom?

Popravljeni volilni imenik in zapisnik pošlje župan uradno med 1. in 5. februarjem okrožni sodniji.

Ali je treba k uradnim popravkom dokumentov?

K uradnim popravkom volilnih imenikov ni treba priložiti na okrožno sodnijo nobenih dokumentov. Zadostuje uradni občinski zapisnik.

Opozorilo županom in zaupnikom SLS!

Opozarjamo naše župane in zaupnike SLS, da v vsaki občini strogo natančno izvršijo uradno popravilo volilnih imenikov. Na dan volitev se je pokazalo, kdo je pomotoma izpuščen in kdo je pomotoma vpisan. Kjer se je bati, da nasprotni župan ne bi izvršil uradne poprave, naj vsak prizadeti volilec to sam zahteva od župana. Če pa župan tega noče storiti, zahtevajte od okrožne sodnije (v Mariboru, ozir. v Celju), da vas vpišejo.

Po členu 15 zakona o volilnih imenikih je ostro kaznjiv z zaporom več mesecev, kdor namenoma in vedoma ne bi opravil uradnih popravkov.

Preberite si knjižico: »Kako pravilno sestavljati in popravljati volilne imenike« str. 9—15. Knjižico smo lani poslali vsem županstvom in krajevnim organizacijam SLS.

Povejte, ali ste našli kaj posebnega na katerem izmed njih?«

Gospod Filander je obstal in srepo pogledal Trzana.

»Zakaj vprašate?«

»Zame je zadeva jako važna. Vaš odgovor utegne pojasniti veliko, dosedaj nerešeno skrivnost. Ze par mesecev sem se bavim z nekim vprašanjem, ki je v tesni zvezi s kostenjaki. Ustvaril sem si o njih svoje posebno mnenje. Potrebujem pa še trdnih dokazov. In te mi naj poda vaše strokovno naziranje. Zato prosim da mi daste kar najbolj vesten odgovor na tole vprašanje. Ali so bili tisti trije kostenjaki, ki ste jih v koči našli, — vsi res človeški kostenjaki?«

»Ne!« je odgovoril gospod Filander brez pomisleka.

»Najmanjši kostenjak, tisti, ki smo ga našli v zibelki, je bil kostenjak gorilnega mladiča.«

»Gotovo —?«

»Gotovo! Prav točno se še spominjam, da sva ga z gospodom Porterjem natančno pregledala, posebno lobanjo. Kakor veste, se bavi gospod profesor s prazgodovino človeštva. Prvovrsten strokovnjak je v takih vprašanjih. Koj so se nama nekatere posebnosti na lobanji zdele sumljive. Iskala sva dalje in ugotovila to, kar sem vam že povedal. Hotel sem obvestiti tudi gospoda Claytona, pa profesor Porter ni dovolil. Zato tudi danes še nihče ni zvedel, kaj sva našla.

Ampak, če vas smem vprašati, zakaj pa —?«

»Hvala lepa, gospod Filander, za natančni odgovor! mu je segel v besedo Trzan ter vlekel zrak skozi nosnice. »Ali kaj navohate?«

Filander je vohal po zraku na vse strani, majal z glavo in dejal:

»Seveda! Sveži gozdni zrak, po smolki diši in po trohnbni. Nič posebnega —!«

ZA VERO OČETOV.

Najdražja svetinja našega naroda je sveta katoliška vera. Po njej smo postali člani katoliške Cerkve in smo vstopili v krog kultiviranih krščanskih narodov. Njo imamo zahvaliti za najlepše naše kreposti, da celo za svoj narodni obstanek. Ali ni tedaj naša najsvetejša dolžnost, da sveto katoliško vero zvesto čuvamo, po njej živimo ter jo branimo pred sovražniki? Zato bomo v novem letu pod gornjim naslovom prinašali članke, ki naj okrepijo našo versko zavest in naj pospešujejo pravo versko življenje ob enem pa nas učijo, kako lahko uspešno branimo vero in odbijamo napade na njo. Prispevki so nam vedno dobrodošli.

Naši verski listi.

Ob začetku novega leta smo. Sedaj si naročimo različne liste. Med temi ne smejo manjkati naši verski listi.

Tu je naprvm mestu ljubki »Glasnik presv. Srca Jezusovega«, ki že 25. leto izhaja v Tiskarni sv. Cirila.

V Ljubljani, v Jugoslovanski tiskarni izhaja že 24. leto »Bogoljuba«, list za naše družine in obenem glasilo naših mnogoštevilnih Marijinih družb. Letošnja 1. številka je izšla s krasno ovojno Marijino podobo in z izborno vsebino. Ko si list vzel v roko, ga ne moreš odložiti, dokler ga nisi prečital. Ta list bi rad vse Slovence vnel in ogrel za našo brezmadežno mater Marijo, da bomo Slovenci v resnici narod Marijin. Blagi namen se nam posreči, ako ga bodo sprejele vse naše družine. Stane letno 20 D in se naroča pod naslovom: Uprava »Bogoljuba« v Ljubljani, Jugoslovanska tiskarna.

Noben tretjerednik ne sme biti brez lista »Cvetje iz vrto sv. Frančiška«, ki že 42. leto vzgaja Slovence za nebesa in jih vnema za prelepi vzor sv. Frančiška Asiškega, čegar 700 letnico smrti bom oletos obhajali. Naročiš ga za 10 D pod naslovom: Cvetje, frančiškanski samostan, Ljubljana.

Ali poznate »Katoliške misijone?« Izšla je že 4. številka III. letnika. Piše res zanimivo, ker poročajo slovenski misijonarji in misijonarki. Rad bi vnel ves narod za veliko misijonsko delo pokristjanjenja poganov. Pošlji 12 D na naslov: Uprava »Katoliških misijonov« v Ljubljani, trg Tabor 12. Ne bo ti nikdar žal. Ako želiš podpirati afrikanke misijone, naroči pri Klaverjevi družbi »Odmov iz Afrike«, stane 10 D in »Zamorček«, stane 5 D. Na Rakovniku v Ljubljani lahko naročiš »Salezijanski Vestnik« za 10 D, ki ti opisuje veliko delo podjetnih Salezijancev doma in v misijonih.

Če ne več, sa jenega teh listov si naroči, da boš saj nekaj storil za naš verski napredek.

Zborovanja naše stranke.

Pri Spodnji Sv. Kungoti je priredila Slovenska ljudska stranka v nedeljo, 17. t. m., javno zborovanje. Udeležba je bila kljub velikemu snegu zelo lepa. Shodu je predsedoval vrli župan iz Dobrenja g. Anton Ribič. Poslanec Franc Zebot je govoril o gospodarskem in političnem položaju. Povdarjal je pred vsem, da so šli Radičevci v Pašičevo vladu kar tje v en dan. Prav nobene zahteve, da se naj spreminijo žalostne gospodarske razmere, da se naj znajo davki in spreminijo druge krivice ni stavila Radičeva stranka v politično ženitno pogodbo, ki jo je sklenila s Pašičem. V teku šestih mesecev, kar imajo Radičevci svoje ministre, se ni ne za kmets, ne za delavca, ne za obrtnika prav nič zboljšalo. Vse se je poslabšalo. Davkov je vsak dan več, krivice so vedno hujše. Na zborovanju je bilo večje število takih, ki so poprej držali s samostojno in Radičevci, a visoki davki, ki jih nalagata Pašič in Radič, so ji modpri oči. Ljudstvo je z malimi izjemami zopet vse v taboru Slovenske ljudske stranke, katera edina se

»Toraj pa pokličite gospoda profesorja Porterja!«

Filander je začuden pogledal Trzana, pa ubogal in glasno zaklical profesorjevo ime v gozd.

Le jek je odgovarjal. Ko pa je Filander še vdrug zaklical, se je oglasil čisto blizu za grmom siten:

»Pridem takoj. Nikar me ne motite!«

Stopila sta in glej, za grmom je ležal na trebuhu častitljivi gospod profesor, ves zamaknjen v velikega hrošča, ki ga je napadalo celo krdelo gozdnih mravelj.

»Ampak čujte, gospod profesor, ves čas vas že iščemol V takih skrbeh smo bili!« se je kregal Filander. »Kaj pa počenjate?«

»Gospod Filander!« je užaljeno dejal profesor Porter ne da bi dvignil glavo, »Gospod Filander, zelo se vam čudim! Toliko let sva že skupaj, pa se še niste naučili, da mora znanstvenik osredotočiti vse svoje duševne in telesne sile na svoj predmet! Na primer tale hrošč! Niti enega njegovega migljaja ne smemo izgubiti iz oči, vsaka njegova kretnja je velevažen prispevek k umevanju zakona o boju za obstanek, ki vlada vso naravo in posebej še —.«

»Pozno je že, gospod profesor! Treba bo iti domov.«

»Recite Barbi, naj prinese večerjo sem v gozd. Sedaj pa mi dajta mir!«

Mnogo truda in prigovarjanja jima je še dalo, da sta ga spravila na noge in odvelkla domov. In gotovo bi se njima ne bilo posrečilo, da jima ni napadeni hrošč sam prišel na pomoč. Zbral je namreč vse sile, razprl peruti in odrčal v gozd, noseč seboj lepo število svojih najdržnejših napadalcev.

Večerilo se je že, ko so prišli na farmo.

Pa tudi tam so se med tem reševala važna življenjska vprašanja.

(Dalje prihodnjik.)